

Det er den forurettede, der nedlægger påstand om anvendelsen af den eller de foranstaltninger, der findes hensigtsmæssige at anvende i den konkrete situation.

Ved "tilbagekaldelse fra handlen" forstås en fjernelse af eksempelvis produkter, der krænker et design, fra detailhandlen med den mulighed, at produkterne på et senere tidspunkt kan komme tilbage i handlen. Tilbagekaldelse fra handlen kan tænkes anvendt i den situation, hvor de ulovlige produkter tilbagekaldes fra handlen, fordi parterne forhandler om en aftalemæssig løsning i form af eksempelvis en licensaftale. Foranstaltningen kan desuden tænkes anvendt i den situation, hvor rettigheden til et design er lige ved at udløbe, og hvor de ulovlige kopier af et beskyttet produkt opbevares i den resterende beskyttelsesperiode.

Ved "endelig fjernelse fra handlen" er muligheden for en midlertidig fjernelse fra detailhandlen ikke tilstede. Fjernelsen er således permanent. Ved "endelig fjernelse fra handlen" er det ikke udelukket, at de ulovlige produkter kan tænkes anvendt i ikke kommercielle forhold.

Ved "tilintetgørelse" forstås destruktion af eksempelvis et produkt, der krænker et design. "Tilintetgørelse" kan tænkes anvendt uanset, om de ulovlige produkter har været i handlen.

Ved "udlevering til den forurettede" forstås udlevering uden nogen form for godtgørelse eller vederlag til krænkeren.

Foranstaltningerne i bestemmelsen kan kun pålægges ved dom.

Der er ikke med denne ændring af reglerne tiltænkt en ændring af praksis i fagedforbudssager, hvorefter fogedretten i medfør af RPL § 645, stk. 2 kan beslægtede rørligt gods med henblik på at sikre forbudets opretholdelse eller som led i en bevissikringsundersøgelse ved krænkelse af immaterielle rettigheder.

Forslaget til stk. 2 svarer stort set til indholdet af den gældende § 38. Forslaget om at foranstaltninger i stk. 1 også gælder for materialer, redskaber eller lignende, der har været anvendt til ulovlig fremstilling af et krænkende produkt, har til formål at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med direktivets art. 10, stk. 1.

I stk. 3 er det præciseret, at foranstaltninger efter stk. 1 skal gennemføres uden nogen form for godtgørelse til krænkeren, medmindre særlige grunde taler herimod. Dette betyder, at den gældende bestemmelse om udlevering af den krænkende genstand mod betaling af et vederlag til krænkeren udgår. Det kan dog ikke afvises, at der vil kunne opstå konkrete situatio-

ner, hvor foranstaltningerne foretages med en vis form for kompensation til krænkeren.

Forslaget til stk. 4 gennemfører proportionalitets-hensynet i direktivets art. 10, stk. 3. I modsætning til den gældende bestemmelse betyder dette, at retten vil kunne træffe foranstaltninger over for personer i god tro dog under hensyntagen til forholdet mellem krænkelsens omfang, de beordrede retsmidler og tredjemands interesser, herunder navnlig forbrugere og privatpersoner, der har handlet i god tro.

Forslaget til stk. 5 omfatter en mulighed for, at retten, når det er hensigtsmæssigt, i stedet for anvendelse af foranstaltningerne i stk. 1, kan meddele krænkeren tilladelse til at råde over de krænkende produkter, materialer og redskaber m.v. i designets gyldighedstid mod et rimeligt vederlag til den forurettede. Bestemmelsen i forslaget til stk. 5 er kun tiltænkt anvendt i de tilfælde, hvor en korrigerende foranstaltning ville være uforholdsmæssigt bebyrdende. Betingelserne for anvendelsen af bestemmelsen er, at krænkeren har været i god tro, at foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade denne forholdsmæssigt meget, og at et rimeligt vederlag til den forurettede forekommer tilfredsstillende.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til bestemmelsen under punkt 4.4.1.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse i forhold til, at erstatning for krænkelse foretaget i god tro foreslås ophævet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til bestemmelsen under punkt 4.3.1.

Til nr. 4

I forslaget til § 39 a foreslås en ny bestemmelse, hvorefter retten kan bestemme, at der i domme, hvor nogen dømmes efter bestemmelserne om erstatning og tilintetgørelse m.v., skal ske en offentliggørelse af dommen. Forslaget har til formål at gennemføre direktivets art. 15, der er obligatorisk for medlemsstatene.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre nye krænkelse ved at afskrække en fremtidig krænker og fremme en øget bevidsthed hos den brede offentlighed. Bestemmelsen har således et præventivt formål.

Det foreslås, at pligten til offentliggørelse kun vedrører domme.

Bestemmelsen er alene rettet mod domme i civile sager.